

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Babcsinski Nelly în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Railean Serghei Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx nr. x ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 19.08.2016-28.09.2016
2. *instanța de apel:* 18.10.2016-25.11.2016
17.03.2017-12.09.2017
3. *instanța de recurs:* 23.01.2017 - 07.03.2017
10.11.2017-06.12.2017

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 28 septembrie 2016, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Railean Serghei Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42 alin. (2), 238 Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare i-a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 4 ani, cu obligarea lui Railean S. să restituie prejudiciul material părții civile SA „Banca de Economii”, în termen de 3 ani.

A fost admisă integral acțiunea civilă, fiind încasat de la Railean S. în beneficiul SA „Banca de Economii” suma de 1.250.000 euro, convertiți în valuta națională a Republicii Moldova, la momentul executării hotărârii.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Railean S. având scopul obținerii unui credit bancar pentru stingerea obligațiilor pecuniare ale SRL „Aremax-RPR” față de bancă, care ajunseseră la scadență, acționând prin intermediul lui Levin Nicolai care era formal administratorul SRL „Incontir”, a prezentat cu bună știință la SA „Banca de Economii” informații false pentru a primi un credit în sumă de 1.250.000 euro, în următoarele circumstanțe:

Astfel, în perioada anilor 2010 – 2011, Railean S. având scopul obținerii unui credit de la SA „Banca de Economii” a organizat o activitate formală cu indici

economici înalți la SRL „Incontir” și acționând de comun cu Levin Nicolai au depus un set de acte, cu date false la SA „Banca de Economii” cu scopul obținerii unui credit în cuantum de 1.250.000 euro. În perioada anului 2011, Levin Nicolai reprezentând SRL „Incontir”, cod fiscal xxxxx, cu sediul în Republica Moldova, mun. Bălți, str. Soroci nr. 19, acționând la indicația lui Railean S., a prezentat la SA „Banca de Economii” o cerere de solicitare a creditului pentru efectuarea investițiilor în mijloace fixe (procurarea utilajului destinat fabricării ambalajului din carton) și completarea mijloacelor circulante (procurarea materiei prime (carton gofrat) și a containerelor pentru păstrarea îndelungată a producției agricole) și cu scopul determinării comitetului de creditare de acordare a creditului a anexat: contractul nr. 23/2011 cu Gumeniuc O. G., contract de vânzare-cumpărare din 10 aprilie 2010 cu „Ataşament” SRL, contract de vânzare-cumpărare din 07 februarie 2009 cu SRL „Imprescar”, contract de vânzare-cumpărare din 07 septembrie 2011 cu „Nordintingrup” nr. 014/2011, nr. 008/2010, contract de arendă cu SRL „Rais” din 05 mai 2011, contract de prestări servicii din 15 februarie 2010 cu „Hoedlmayr Lazar”, rapoartele financiare a întreprinderii SRL „Incontir” pentru anul 2010, 2011 ce conțin date false și au un caracter fictiv și nu reflectă sub nici un aspect adevărul.

Ca rezultat, între SA „Banca de Economii” și SRL „Incontir” a fost încheiat contractul nr. 06-06/1/63 din 27 septembrie 2011, acordul adițional nr. 01 din 07 octombrie 2011 și acordul adițional nr. 02 din 07 iunie 2012 în sumă de 1.250.000 euro, în baza cărui i-au fost eliberate mijloacele bănești în suma menționată.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanță a calificat *de drept* fapta inculpatului în baza art. 42 alin. (2), 238 Cod penal – *prezentarea de acte false în scopul dobândirii creditului prin înșelăciune, prin ce a cauzat instituției financiare prejudiciu în sumă de 1.250.000 euro.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Railean S. să fie condamnat în baza art. 238 Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în rest sentința să fie menținută.

În motivarea apelului a invocat:

- stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia nu asigură prevenirea comiterii de fapte analogice pe viitor, având în vedere și prejudiciul material cauzat;

- nu au fost restituite careva mijloace bănești și nici nu au fost enunțate careva modalități de restituire a prejudiciului cauzat;

- inculpatul anterior a mai fost condamnat pentru comiterea mai multor infracțiuni, ceea ce demonstrează, că modalitatea de executare a pedepsei stabilite nu era eficientă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat ca nefondat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că prima instanță pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpat, iar probelor examinate, le-a fost dată o apreciere juridică cuvenită, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel a confirmat corectitudinea soluției primei instanțe cu privire la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă aplicată în privința inculpatului. În susținerea acestei concluzii s-a indicat, că au fost luate în considerație caracterul și gradul de pericol social al crimei comise, personalitatea inculpatului, circumstanțele agravante și cele atenuante prevăzute de art. art. 76-77 Cod penal, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului a indicat, că instanțele de judecată au ignorat faptul, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, iar prejudiciul material nu a fost restituit, precum și nu au argumentat separat necesitatea aplicării art. 90 Cod penal.

7. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 martie 2017 a fost admis recursul ordinar declarat, fiind casată parțial decizia instanței de apel în partea pedepsei și dispusă rejudecarea cauzei în această parte, în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a constatat, că instanța de apel greșit și-a motivat soluția de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată în ce privește aplicarea față de inculpat a dispoziției art. 90 Cod penal. Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în privința aplicării pedepsei cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

Instanța de recurs, a constatat că la stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpatului, instanțele de fond nu au avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal, nu au ținut seama de circumstanțele reale ale cauzei, circumstanțe care fiind analizate, per ansamblu, nu permit instanței stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2017, a fost admis apelul declarat, fiind casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Railean S., recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 238 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, în rest sentința a fost menținută.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că concluzia primei instanțe, precum că corijarea inculpatului este posibilă prin aplicarea art. 90 Cod penal, este una greșită.

Astfel, instanța de apel a menționat, că Railean S. a comis mai multe infracțiuni, fiind dovedit că inculpatul nu a conștientizat pe deplin faptele comise de el, comportamentul acestuia după pronunțarea sentințelor, demonstrând elocvent incorectitudinea aplicării pedepsei neprivative de libertate. Ineficiența unei pedepse

neprivative de libertate aplicate în privința lui Railean S. rezultă cert și din comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, astfel deși ultimul cunoștea că în privința acestuia este un proces penal în curs, s-a eschivat de la prezentarea în ședința de judecată, a târăgănat examinarea cauzei penale și s-a ascuns de organele de drept, fiind anunțat în căutare.

Astfel, circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea incriminată inculpatului, a determinat instanța de apel să conchidă asupra incorectitudinii aplicării instituției suspendării condiționate a executării pedepsei față de Railean S., ținând cont de faptul că ultimul este o persoană care comite sistematic infracțiuni, anterior fiind condamnat de patru ori.

De asemenea, instanța de apel a reținut că inculpatul până în prezent nu a reparat prejudiciul cauzat, ceea ce pune la dubii sinceritatea căinței sale.

În opinia instanței de apel, modalitatea de executare a pedepsei aleasă în privința inculpatului, nu este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere fapta comisă, urmările prejudiciabile produse, cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, faptul că prejudiciul cauzat nu a fost reparat timp de 6 ani și personalitate inculpatului, care se caracterizează ca o persoană care comite sistematic infracțiuni.

Instanța de apel a indicat, că inculpatul poate fi corectat, reeducat numai prin executarea reală a pedepsei închisorii și anume această pedeapsă are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

La aplicarea pedepsei lui Railean S., instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76-78 Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de faptul că inculpatul a comis o infracțiune cu intenție, care face parte din categoria celor grave, conform art. 16 Cod penal, că inculpatul anterior a fost de mai multe ori judecat, de persoana celui vinovat, care comite sistematic infracțiuni, de comportamentul acestuia până și după comiterea infracțiunii, care s-a eschivat cu rea-credință de la prezentarea în ședința de judecată, fiind anunțat în căutare, de faptul că cauza a fost examinată în procedură simplificată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, de faptul că nu a achitat prejudiciul cauzat, de lipsa circumstanțelor agravante și atenuante.

10. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Babcinski Nelly în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia în partea pedepsei stabilite, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel nu a reținut faptul, că Railean S. și-a recunoscut vina integral, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, cauza penală fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, se căiește sincer de cele comise, dorește să restituie diferența prejudiciului material în cazul în care vor fi evaluate bunurile gajate și înstrăinate, dar nu vor fi suficiente pentru stingerea creanțelor;

- nu s-a ținut cont de faptul, că infracțiunea săvârșită de către Railean S., în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave;

- instanța de apel la emiterea deciziei nu a luat în considerație faptul, că SRL „Aremax” a transmis benevol băncii bunurile gajate: lotul de pământ cu suprafața totală de 9,20 ha situat în mun. Chișinău, com. Trușeni, betoniera și alte bunuri a companiei, totodată bunurile au fost predate băncii de 3 ani, respectiv banca este proprietar a imobilului și deja s-a vândut lotul de pământ;

- nu s-a luat în considerație că Railean S. a invocat în declarațiile sale, că în cazul în care vor fi evaluate bunurile gajate dar nu vor acoperi creanțele în urma înstrăinării acestor bunuri, va putea restitui băncii diferența doar în cazul în care se va afla la libertate;

- consideră echitabilă pedeapsa aplicată de prima instanță lui Railean S., dându-i posibilitate de a se manifesta în societate în stricta exercitare a legii și a restitui integral părții civile prejudiciul material cauzat prin infracțiune, iar termenul stabilit va asigura atingerea scopului pedepsei, ce va duce la corectarea și reeducarea acestuia;

- referitor la faptul, că Railean S. a fost deja condamnat pentru comiterea mai multor infracțiuni, iar o pedeapsă sub formă de amendă sau cu executare condiționată nu este o măsură eficientă, consideră că potrivit art. 111 Cod penal, antecedentele penale ale inculpatului sunt stinse, iar conform alin. (3) al aceluiași articol - stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale.

În drept, recursul declarat este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

11. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece în argumentele invocate de recurent nu sunt indicate concrete erori de drept, ce denotă faptul că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală. Instanța și-a argumentat suficient soluția în partea pedepsei, ținând cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a acesteia, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuază sau agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

12. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă

inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Așadar, în prezenta speță, reieșind din recursul declarat de către apărătorul inculpatului se atestă că îl întemeiază în baza temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

În același timp, Colegiul penal constată din recursul declarat, că avocatul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând dezacordul cu faptul că instanța de apel nu a luat în considerație totalitatea circumstanțelor, ce în opinia ultimului, ar permite instanței de apel de a-i stabili o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendându-i condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune.

Verificând și analizând materialele cauzei, în opinia Colegiului nu și-a găsit confirmarea temeiul de casare invocat de către recurent în prezenta speță, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Astfel, precum se atestă, prezenta cauză, în urma solicitării și înscrisului autentic al inculpatului (f.d. 18 v. III), a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere (f.d. 19 v. III), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sanțiunea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 238 Cod penal, pentru care a fost recunoscut vinovat inculpatul, prevedea la momentul comiterii infracțiunii pedeapsă cu închisoare de la 2 la 6 ani. Respectiv, învederând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care sânt valabile în cazul dat pentru inculpatul Railean S., limitele pedepsei cu închisoare au fost reduse cu o treime, constituind astfel de la 1 an și 4 luni până la 4 ani. În prezenta speță, inculpatului pentru comiterea infracțiunii imputate, prin prisma alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 ani, adică în limitele prevederilor legale.

La aplicarea pedepsei inculpatului, în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța urmează să ia în considerare atât prevederile din alin. (8) art. 364¹ Cod de

procedură penală, cât și prevederile art. 75-88 din Cod penal, ce reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

Instanța de recurs statuează, că în prezenta cauză penală, instanța de apel just a ținut cont de faptul, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, anterior a comis mai multe infracțiuni, astfel fiind dovedit că ultimul nu a conștientizat pe deplin faptele comise de el, comportamentul acestuia după pronunțarea sentințelor demonstrând incorectitudinea aplicării unei pedepse neprivative de libertate. Totodată, reieșind din comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, deși acesta cunoștea că în privința lui se află pe rol un dosar penal, s-a eschivat de la prezentarea în ședința instanței de apel, a trăgănat examinarea cauzei penale și s-a ascuns de organele de drept, fiind anunțat în căutare. La fel, inculpatul până în prezent nu a reparat prejudiciul cauzat.

Ce ține de argumentul invocat de recurent despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința sa și anume suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru o perioadă de probațiune, Colegiul penal relevă, că conform alin. (1) al normei menționate, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.*

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de

clemență. Astfel, pe lângă faptul că inculpatul s-a eschivat de la prezentarea în ședința instanței de apel, fiind anunțat în căutare și nu a reparat prejudiciul cauzat, nu poate fi neglijată revendicarea anexată la materialele cauzei, potrivit căreia, se atestă faptul că anterior inculpatul a mai săvârșit infracțiuni și anume prevăzute de: art. 335 alin. (1), 244 alin. (1) Cod penal, fiind condamnat la amendă în mărime de 5.000 lei; art. 361 alin. (1) Cod penal, fiind condamnat la amendă în mărime de 3.000 lei; art. 287 alin. (2) Cod penal, fiind condamnat la amendă în mărime de 3.000 lei; art. 241 alin. (2) Cod penal, fiind condamnat la amendă în mărime de 10.000 lei, pe care le-a achitat. Astfel, cu toate că antecedentele penale sunt stinse, se atestă faptul că comiterea infracțiunilor, îndeosebi a celor economice, pentru inculpatul Railean S., a devenit o deprindere, iar aplicarea pedepselor neprivative de libertate nu-și produc efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale.

Astfel, în opinia instanței de recurs, cumulul de împrejurări constatate la caz, a permis întemeiat instanței de apel de a nu aplica în privința inculpatului condamnarea cu suspendarea condiționată a pedepsei, conform art. 90 Cod penal, dat fiind faptul că pedeapsa penală nu-și va atinge scopul propus, iar inculpatul, care anterior a fost condamnat la pedepse neprivative de libertate și care a beneficiat de clemență din partea instanțelor de judecată, acordându-i-se nu o dată șansa pentru corectare, reeducare și reintegrare în societate, concluzii de rigoare nu și-a făcut.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a aplicat inculpatului în baza art. 42 alin. (2), 238 Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, urmare a circumstanțelor expuse mai sus, din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile avocatului, precum că corectarea și reîncadrarea inculpatului în activitatea societății, este posibilă prin menținerea pedepsei stabilite de prima instanță.

Ce ține de argumentul recurentului, precum că instanța de apel nu a reținut faptul că, Railean S. și-a recunoscut vina integral, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, solicitând examinarea cauzei penale în procedura simplificată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, se căiește sincer de cele comise, Colegiul îl consideră nefondat, deoarece aceste circumstanțe au atras consecințele procedurii simplificate în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, în urma căreia instanța de apel a redus cu o treime limitele pedepsei cu închisoare, prevăzută la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Cu referire la un alt motiv de critică din recursul avocatului prin care menționează, că nu s-a luat în considerație că Railean S. a invocat în declarațiile sale că, în cazul în care vor fi evaluate bunurile gajate dar nu vor acoperi creanțele în urma înstrăinării acestor bunuri, va putea restitui băncii diferența doar în cazul în care se va afla la libertate, instanța de recurs consideră, că împrejurarea în cauză nu este suficientă pentru a răsturna soluția instanței de apel, deoarece nu diminuează cumva responsabilitatea pentru infracțiunea săvârșită, totodată inculpatului de mai

multe ori i-a fost acordată posibilitatea de reintegrare în societate, însă ultimul nu și-a făcut concluziile necesare.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel i-a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat.

13. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Babciński Nelly în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Railean Serghei** **Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 27 decembrie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie